

Ma már egyszerűen csak „piktorozunk”

• **Pictor**® Az őszi káposztarepce termesztéstechnológiája gyökeres változásokon ment át az elmúlt évtizedben. A kitettebb területekről bekerült a jobb adottságú táblákra, nagyobb figyelmet szentelünk a tápanyag-visszapótlásra, elfogadottá vált a kén- és a bórtápanyag is. A fajtarepcék mellett elterjedtek a hibridek, a 10-12 kg-os vetőmag-normák helyett ma már 2-3 kg-mal dolgozunk hektáronként. A rovarkártevők elleni védekezés is nagyobb figyelmet kapott, és ma már nem kérdés a regulátorok használata sem.

Néhány évvel ezelőtt nehéz volt még elképzelni is, hogy virágzó repcében célzottan védekezzünk a repce gombakárosító ellen, míg mára ezt a repcetermelők nagy területen végzik el. Ennek volt úttörője a **Pictor**, mivel alkalmazása során a kórokozók elleni hatékony védelem kiegészülve a növény számára kedvező élettani hatásokkal új lehetőséget teremtett a nagyobb profit eléréséhez. Ezen változásoknak köszönhetően a repce az egyik legjövedelmezőbb szántóföldi növényünk lett, extenzív növényből intenzív növényé vált.

Erről, és benne a Pictor szerepéről számol be Matyi István szaktanácsadó, aki Békés, Szeghalom, Vésztő, Füzesgyarmat határában kb. 9000 ha növényvédelmét és tápanyag-gazdálkodását irányítja.

Az őszi káposztarepce 1200–1300 ha-t tesz ki a vetésterületből. A talajadottságokat tekintve elmondható, hogy igen változatos talajokon termelünk: a csernozjom talajoktól a réti talajokon át bezárva a szikes területekig.

A fajtaösszetételt nézve kétharmadban hibrideket, egyharmadban fajtarepcéket vetünk.

Nagy hangsúlyt fektetünk a tápanyag viszapótlására, alaptrágyaként P-ből és K-ből 50 kg-ot adunk ki hatóanyagban hektáronként, míg tavasszal maximum 3 q Linzisót adunk, és természetesen a bórt is pótoljuk levéltrágyázással. Kénes műtrágyát eddig nem használtunk, talajaink valószínűleg kellően ellátottak kénrel, de a jövőben erre is figyelniünk kell. Megfigyelésünk szerint a repce jól reagál az algás lombtrágyákra is, ezért ezt is használunk.

Repcevetéseinknek körülbelül a felét gyomirtjuk, melyet általában ősszel végzünk el. Tavaszra gyomirtást csak igen kis területen végzünk, elsősorban ott, ahol az ebszékfű fertőzése igen erős.

Őszi regulátorozást az állomány fejlettségétől, állapotától függően általában a területek fele kap, míg a kora tavaszi regulátorozást a teljes terület megkapja. Erre a célra az az tartalmú gombaölő szereket használunk, mint például a **Caramba SL**.

Fontos a rovarok elleni hatékony védelem is. A repcedarázs, a szárormányos, a repcefénybogár vagy akár a repcebecő-ormányos komoly termésvesztés okozója lehet. A munkák időben való elvégzése minden technológiai elemre igaz, a rovarok elleni védelemre kétszeresen is. Néhány napos késések a kár-

tevők ellen behozhatatlan hátrányba hozhatják a repcét. Évjárattól függően 2–4 alkalommal kell védekezni ellenük.

A **Pictor** már a piaci megjelenésekor kipróbáltam, előbb napraforgóban, aztán repcében is. Ez egy teljesen új dolog volt, mivel korábban a repce gombák elleni védelmét letudtuk a regulátorozással. Kíváncsi voltam a **Pictor** hatására, és hamar meggyőződtem, hogy ennek a kezelésnek helye van a technológiában.

A **Pictor** mi a virágzás utolsó harmadában használjuk **0,4 l/ha** dózisban, amit a rendelkezésre álló hidas permetezőgéppel időben, gyorsan el tudunk végezni. Tapasztalatunk a termékkel kapcsolatban az, hogy ebben az időben kipermetezve adja a legjobb hatást.

A foma, a fehérpenészes rothadás, az alternária felénk is gyakori károsítója a repcének, de a **Pictor** biztonsággal véd ellenük.

Szintén személyes megfigyelés, hogy a **Pictor** alkalmazása során tovább virágzik a repce, az elhúzódó virágzás jobb termékenyüléshez vezet, ennek hatására pedig növekszik a termés mennyisége. A lombzat zöld, egészséges, a szár betegségektől mentes marad, ami kevésbé hajlamos a megdőlésre. Az állomány egyenletesen, minimális pergéssel ér be, a deszikkálás így elhagyható. Azt is hozzá kell tennem, hogy az érés folyamán pergési veszteséget csökkentő készítményt is használunk.

A fentiek hatására termésátlagaink jóval a megyei átlag felett vannak, és az is kijelenthető, hogy az így megvédett repce olajartalma is magasabb. Ezek alapján azt hiszem nem meglepő, hogy az általam szaktanácsolt

termelőknél a **Pictor** a repcetermesztés nélkülözhetetlen technológiai eleme lett.

Ha már a termésátlagoknál tartunk: a technológia szigorú és következetes betartása mellett az elmúlt években 3,5–4 tonnás eredményekkel büszkélkedhettünk. A tavalyi aszályos évben Füzesgyarmaton 800 ha átlagában sikerült 3,8 t/ha hozamot elérnünk, de volt már arra is példa, hogy 20 aranykoronás földön 4 tonna repcét takarítottunk be hektáronként, 500 ha átlagában.

A repcetermesztésünk önköltsége hektáronként 170–180 ezer Ft között van (bérleti díj nélkül). Igyekszünk jól beosztani a rendelkezésre álló forrásainkat. A gyomirtáson, deszikkáláson megtakarított pénzt mi a tápanyag viszapótlására, regulátorok használatára és a **Pictorra** fordítjuk.

A jelenlegi állapotot elemezve elmondható, hogy a repcevetések az őszi aszály miatt nem tudtak kellően megerősödni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy már eleve le kell mondanunk a jó termésről. Szerencsére a lehullott hó lassan olvad, a víznek van ideje beszivárogni a talajba. Kifagyástól már nem kell tartani, és ha nem lesznek nagyobb belvizek, akár jó repcék is lehetnek. Fontos, hogy hamar meg tudjuk indítani a növényeket, időben el kell végezni a regulátorozást, figyelni kell a rovarokra, és mindent meg kell adni a növénynek, hogy zavartalanul fejlődhessen. Meggyőződésem, hogy a repce meghálálja a kényeztetést. Érdemes rá költeni, mert több év átlagában jóval az átlag feletti profitot ad.

A beszámolót lejegyezte
Molnár Szabolcs
fejlesztőmérnök